



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia**

**Karchne, Simon**

**Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714**

§. X. Dissertationis I. Articuli VII. Quo Ordine in pias causas sint erogandi  
superflui redditus?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40013**



§. X. Dissertationis I. Articuli VII.

Quo Ordine in pias causas sint erogandi superflui redditus?

407. **P**rimo pro diversitate circumstantiarum est ordo servandus inter pias causas in erogandis superfluis, nimirum primo loco juvandi sunt extremè, aut graviter egentes. Unde eo casu nequeunt superflua conservari sub prætextu piæ alicujus foundationis *can. aurum, 70. 12. q. 2. Aurum Ecclesia habet, non ut servet, sed ut erogat, & subveniat necessitatibus.*

Secundò inter ipsos pauperes præferantur magis egentes: inter pares magis justis: item qui erubescunt mendicare. Cæteris paribus consanguinei præponendi, *Canone Consideranda 17. distinct. 86. junct. Can. non satis 14. distinct. 86. & Canone cæterum dist. 86.*

Tertiò deficientibus pauperibus, si non obligatorium saltem summè decet cæteris paribus, si superflua relinquat propriæ Ecclesiæ, *Lugo de just. Disp. 4. num. 38. ex communi Arg. c. ut unusquisque 3. de pecul. Clericorum, ubi præcipitur, ut unusquisque Presbyter res, quas post dies consecrationis acquiserit, propriæ relinquat Ecclesiæ. Ecc. cum in officijs 7. de testam. Ratio redditur: Cum, inquit, in Officijs charitatis prima loco illis tenemur*

*obnoxij, à quibus Beneficium nos cognoscimus recepisse è contra quidam clerici cum ab Ecclesijs suis multa Beneficia receperint, bona per eos acquisita in alios transferre præsumunt &c. nos indemnitati Ecclesiarum providere volentes, sive intestati decesserint, sive alijs conferre voluerint penes Ecclesiam eadem bona præcipimus remanere. Unde non tantum est decentia, sed omnino præceptum applicandi propriæ Ecclesiæ, quando hæc est valdè pauper, indiget decentibus vasis, ornatu, redditibus ad sustentandos congruè Ministris, ad comparanda Luminaria, conservanda sacra testa, &c. ita cit. Lugo juncto n. sequente & ex illo Raiffenstuel num. 74. de peculio Clericor.*

Dixi cæteris paribus si enim Ecclesiæ propriæ est sufficienter provisum, Ordinatus est, magisque meritum succurrere alijs Ecclesijs, causisque pijs magis indigis.

Quartò quamvis honesta Clericorum sustentatio non consistit in indivisibili, sed ea sit taxanda spectatis omnibus prudenter spectandis, videlicet personæ, hujus dignitatis, qualitatis, gradus, doctrinæ, temporis, Regionis, & consuetudinis locorum receptæ inter Cleri-

cos



cos ejusdem conditionis, atamen omnes præsertim nobiles, & in dignitate constituti meminerint se esse membra statûs Ecclesiastici: *se vivere de patrimonio Christi & pauperum, populi peccata comedere*: atque adeo se gere-re non ad pompam, luxum, fastum & vanitatem, sed in omnibus ostendere moderationem, modestiam ac frugilitatem, uti paucis indicat *Trident. Sess. 25. c. 1. de reform.* unde cit. Raiffenstuel

*num. 84.* pronuntiat illos Clericos nobiles in statu periculoso animæ versari, qui prætextu nobilitatis de bonis Ecclesiasticis æquè, aut etiam splendidius, ac similis conditionis Laici Nobiles se gerunt in victu, vestitu, famulatu, convivijs: hos acclamant pauperes verbis *S. Bernardi Epistola 42. ad Sennonensem Archi-Episcopum: nostrum est quod effunditis; nobis crudeliter subtrahitur quod expenditis, &c.*



## §. VI. Dissertationis II. Articuli I.

*Tria de uxore quesita expediuntur.*

408. **Q**ueritur primò an uxor amplissimam dorem marito afferens possit suæ nutrici 40. aureos donare contra præsumptam viri voluntatem. Secundò an uxor possit etiam in sibi, aut familiæ necessaria expendere, pecuniam, quam dat maritus ad solvenda sua debita, quin obligetur de suo postmodum creditoribus satisfacere, dum maritus non est solvendo. Tertio an uxor ex dote, alijsvè suis non potens se, & familiam alere possit moderatam sustentationem accipere ex usuris illicitis, aut furtis mariti?

*Resp.* Ad primum cum *Molin. Disput. 274. §. Ex dictis possumus, &c.* affirmativè, quando ipse maritus at- tentis utriusque facultatibus potest similem facere donationem remuneratorem,

præsertim si matrimonium sit initum contractu medietatis, seu ut lucra sint utrique communia. Ratio quod æquitas petat in talibus circumstantijs, ut nequeat maritus esse rationabiliter invitatus. *Responsio est contra Nav. Manul. c. 17. num. 155.*

*Resp.* Ad secundum affirmativè in gravi necessitate cum *Sanch. lib. 9. de Matrim. Disput. 4. n. 30.* contra *Ludovic. Lopez*, quia non minus vir obligatur alere uxorem, & familiam, quam solvere creditoribus, ergo cum summa illa destinata pro solvendis creditoribus ante solutionem creditorum maneat in Dominio mariti, uxor illam expendens facit id, ad quod tenebatur maritus, sic autem non est, cur debeat postmodum creditores solvere,

*Resp:*